

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Annotation: Hof Leeuwarden 2006-05-31

Heerma van Voss, G.J.J.

Citation

Heerma van Voss, G. J. J. (2006). Annotation: Hof Leeuwarden 2006-05-31. *Or Informatie*, 9, 46-47. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/14610>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/14610>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Nieuw overleg na nietig besluit

Nadat de OR in 2004 weigerde in te stemmen met een nieuwe werktijdenregeling bij busmaatschappij Arriva, heeft de kantonrechter de ondernemer in 2005 vervangende toestemming gegeven voor de invoering van de nieuwe roosters. In hoger beroep oordeelt het Gerechtshof Leeuwarden echter anders. Wat zijn daarvan de gevolgen? In de procedure bij het hof speelden verschillende vragen. In de eerste plaats stelde de OR dat in de cao een instemmingsrecht met

de werktijdenregeling was toegekend dat boven de wet uitging. Het zou bovendien gaan om een overeenstemmingsrecht dat verder reikt dan het normale instemmingsrecht. Derhalve zou de ondernemer geen vervangende toestemming van de rechter kunnen vragen. Het hof oordeelt echter anders. Door het gebruik van zowel de woorden 'overeenstemming' als 'instemming' wordt duidelijk dat de cao niet heeft beoogd een verder reikend recht dan een instemmingsrecht aan de OR toe te kennen. Het ligt meer voor de hand dat de partijen in de cao hebben willen vastleggen dat het wettelijke instemmingsrecht van de OR met werktijdenregelingen blijft bestaan, ook al was het een en ander omtrent werktijden geregeld in de cao. Wat betreft de weigering van de OR om instemming te verlenen,

Guus Heerma van Voss
is hoogleraar sociaal recht aan de
Universiteit Leiden

oordeelt het hof dat het niet alleen gaat om de vraag of de werktijdenregeling voldoet aan de Arbeidstijdenwet en de cao. 'Werktijdenregelingen hebben immers ook een economische, organisatorische en sociale dimensie, waarvan de beoordeling het belang van het goed functioneren van de onderneming en al haar doelstellingen raakt en die niet steeds in wetten en reglementen is vastgelegd', aldus het hof. Ook op dit vlak liggende bezwaren van de OR mogen worden meegewogen. Ook mag de OR niet laten tellen dat de maximale arbeidstijd in een groot aantal gevallen wordt overschreden, ook wanneer dit blijft binnen hetgeen

de cao toelaat. De weigering van de OR om instemming te verlenen, was volgens het hof niet onredelijk. Arriva had wel belang bij invoering van de regeling, maar niet zodanig zwaarwegende belangen dat om die reden vervangende toestemming moest worden gegeven. Het gevolg was dat het besluit om de werktijdenregeling in te voeren nietig is. Toch betekende dit volgens het hof niet dat de reeds meer dan een jaar toegepaste werktijdenregeling meteen buiten werking werd gesteld. Wel moeten Arriva en de OR opnieuw met elkaar in overleg om te kijken of kan worden gekomen tot een werktijdenregeling die wel de instemming van de OR heeft.

Commentaar

Het komt niet vaak voor dat uitspraken over het instemmingsrecht in hoger beroep worden uitgevochten en op het niveau van een hof worden beslist. Zo'n uitspraak heeft altijd een iets zwaarder gewicht. Het is daarom goed dat het hof duidelijk heeft gemaakt dat het instemmingsrecht met werktijdenregelingen verder reikt dan toetsing door de OR aan Arbeidstijdenwet en cao. Ook andere bezwaren mogen meetellen. De uitspraak brengt ook iets nieuws voor de vraag wat te doen als de regeling al is ingevoerd en later blijkt dat deze toch nietig is. Het hof kiest hier niet voor de lega-

listische opvatting dat deze dan acuut niet meer mag worden toegepast, maar verplicht partijen tot nieuw overleg. De werkgever is wel verplicht mee te werken aan een oplossing waarmee de OR wel kan instemmen, maar wordt het werken tot die oplossing is gevonden niet onmogelijk gemaakt. Dat is wellicht niet volgens de letter van de wet, maar wel een praktische benadering. Het zou misschien verstandig zijn om de ondernemer in zulke gevallen aan duidelijke termijnen te binden.

Hof Leeuwarden 31 mei 2006, JAR 2006/154